

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 5223 van 19 december 2007
in de zaak IV**

In zake:

tegen :

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat van Russische nationaliteit, op 18 december 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 november 2007 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2007, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 december 2007 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden én de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt tevens dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen, dient te bevatten.

2. De procedure schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is een uitzonderlijke procedure. De toepassing van deze procedure verstoort het normale verloop van de rechtspleging van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van de verdediging en van de eventueel tussenkomende partij tot een strikt minimum. Om deze redenen dient de verantwoording van de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid evident en dus op het eerste zicht onbetwistbaar te zijn. De procedure kan daarom slechts aangewend worden in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens.

Het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing dient mede te worden beoordeeld in het licht van de diligentie die de verzoekende partij zelf betoont bij het instellen van haar vordering. Verzoekende partij dient zelf alert en prompt te reageren eenmaal zij kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing en dient haar zaak zo snel mogelijk bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aanhangig te maken. Het al dan niet alert optreden dient te worden beoordeeld aan de hand van de concrete gegevens van de zaak en van de door verzoekende partij als verantwoording ingeroepen feiten waarmee zij de uiterst dringende noodzakelijkheid wil rechtvaardigen.

3. Er dient te worden vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat (zie de verso zijde "Akte van kennisgeving" van de "bijlage 26 quater") aan verzoekende partij op 26 november 2007 kennis werd gegeven van de beslissing van 26 november 2007 waarbij haar het verblijf in het Rijk geweigerd wordt en bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten. Voormelde akte vermeldt ook dat *"Zij zal teruggeleid worden naar de grens van Polen, op de luchthaven van Warschau."*

Verder blijkt uit het administratief dossier dat de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 26 november 2007 lastens verzoekende partij ook een beslissing heeft genomen tot vasthouding in een welbepaalde plaats en dat verzoekende partij op dezelfde dag werd overgebracht naar het Repatriëringscentrum 127bis te Steenokkerzeel.

Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, werd ingediend op 18 december 2007 in de namiddag. Verzoekende partij legt in haar verzoekschrift uit dat zij *"met bekwame spoed heeft gereageerd op de bestreden beslissing, nu hij pas recent kennis heeft gekregen van de intentie van de Minister om hem op 20.12.2007 te repatriëren."*

Deze uitleg wordt niet aanvaard. De "Bijlage 26 quater" vermeldt dat verzoekende partij zal teruggeleid worden naar de grens van Polen, op de luchthaven van Warschau. Zij verbleef in het gesloten centrum te Steenokkerzeel. Zij wist dat haar repatriëring nakend was. Haar bewering dat zij de bedoeling had om binnen de bij de wet gestelde termijn van een maand een annulatie- en schorsend beroep in te dienen, is geen verantwoording voor haar talmen gedurende drie weken.

Bijgevolg is het uiterst dringend karakter van de zaak niet aangetoond en dient de ingestelde vordering tegen de beslissing van 26 november 2007, afgewezen te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en zeven door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

M. BONTE.